

Къмъ 19:20 часа 24-и полкъ, съ придаденитѣ къмъ него части, потегли за Скопие по калното шосе.

На 8 октомврий началникътъ на сръбскитѣ войски въ Македония бѣ заповѣдалъ: Бръгалнишката дивизия, заедно съ 3-и кадрови полкъ и 3-а не с. с. планинска батарея, идещи отъ Албания, да отбранява посоката Скопие—Феризовичъ; Кривопаланкскиятъ отредъ, следъ като остави 12-и полкъ на разположение на Бръгалнишката дивизия за отбрана посоката отъ Куманово къмъ Скопие, съ останалитѣ части да отбранява посокитѣ, които водятъ къмъ Гиляни и Феризовичъ презъ Карадагъ.

Сжия денъ началникътъ на войскитѣ въ новитѣ области генералъ Поповичъ бѣ смѣненъ съ генералъ Боевичъ, който стигна въ Скопие въ 11:30 часа и завари всичко готово за напускане града и войскитѣ готови да се оттеглятъ на линията Феризовичъ—Гиляни — Кончулския проходъ. Генералъ Боевичъ донесе на главното командуване за положението и получи заповѣдъ да съсрѣдоточи всички сили около Скопие и да отбранява града, като съ достатъчни сили осигури Кончулския проходъ и прохода презъ Карадагъ—Прешово—Гиляни.

На 9 октомврий частитѣ отъ Вардарската дивизия бѣха въ движение къмъ Гиляни, а Бръгалнишката дивизия отстъпваше презъ Скопие къмъ Качаникъ. Само 3 и кадрови полкъ съ 3-а не с. с. батарея, които току-що бѣха пристигнали отъ Албания, както и 16-и полкъ, който бѣ резервъ на Бръгалнишката дивизия, взеха участие въ боя при Скопие.

На 9 октомврий 24-и полкъ следъ жестокъ и кръвопролитенъ бой при Скопие разби сърбитѣ и завладѣ града. Отъ заловенитѣ пленници се узна, че въ този бой отъ сръбска страна сж взели участие 3 баталиона отъ 3-и полкъ, два баталиона отъ 16-и полкъ и части отъ 12-и, 18-и и 19-и полкове. Остатъцитѣ отъ разбититѣ при Скопие части на Бръгалнишката дивизия се оттеглиха въ долината на Муратовска рѣка.

Въ боя при Скопие 24-и полкъ имаше чувствителни загуби, войницитѣ бѣха силно изтощени, а сърбитѣ, освенъ че превъзхождаха българитѣ числено, постоянно получаваха подкрепления.

Командирътъ на дивизията, като получи донесението за хода на боя, реши да изпрати въ Скопие въ помощъ на 24-и полкъ 11-и полкъ съ 2 полски батареи. Решението бѣ докладвано на командувания II армия, който го одобри и заповѣда полкътъ и батареитѣ веднага да заминатъ.

За заминаването на 11-и полкъ представяше голѣма прѣчка липсата на хлѣбъ, съ който трѣбваше да се снабди полкътъ при трѣгване. Освенъ това командирътъ на дивизията поиска да изпрати полка направо въ Бѣлиградче — изходътъ на Качаникския проходъ въ Косово поле. Но щабътъ на армията не одобри това решение, като се опасяваше да не би дружинитѣ, отдалечени въ планинска мѣстностъ на 40—50 клм., да гладуватъ и да бждатъ разбити по отдѣлно.

Докато се разрешатъ въпроситѣ за хлѣба и посоката на изпращането, стана полунощъ и разпорежданията за заминаването на полка се направиха на 10 октомврий.